

Arrest

nr. 49 295 van 8 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die loco advocaat J. APPELEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, Kachikayeva Zaira, verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense afkomst te zijn. U werd op 05/07/1987 te Khasavyurt geboren.

Op 19/04/2007 verliet u Dagestan en kwam op 23/04/2007 in België aan. U vroeg op 23/04/2007 voor de eerste maal asiel aan in België.

Op 31/07/2007 werd u een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gegeven.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot werden aangehaald en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot V.(...) K.(...) (CGVS p.6).

In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd een weigeringbeslissing van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming genomen omwille van het bedrieglijke karakter van jullie asielmotieven.

De vaststellingen die hiertoe hebben geleid werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoekster vraagt in haar verzoekschrift van 23 juli 2010 om kosteloze rechtsbijstand voor de procedure.

Er dient echter de te worden opgemerkt dat de procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog kosteloos zijn.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot, V. K.. Zij roept geen eigen motieven in.

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 49 294 van 8 oktober 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van V. K. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"3.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr.

186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn tweede en huidige asielaanvraag baseert op hetzelfde asielrelaas als aangevoerd in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

Voor wat betreft verzoekers problemen met de autoriteiten omdat hij ervan verdacht zou worden medeplichtig te zijn aan de moord op drie agenten, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier blijkt dat bij beslissing van 19 juni 2006 van de commissaris-generaal werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van deze problemen omwille van het bedrieglijk karakter van zijn vluchtmotieven. Zo werd vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde kopie van het opsporingsbericht uit de krant "Vesti Gor" als het identiteitsdocument, vals waren.

De weigeringsbeslissing door de commissaris-generaal genomen werd ten aanzien van verzoekers echtgenote Z. K. -die zich volledig baseert op de asielmotieven van verzoeker (zie verhoorverslag echtgenote van 5 mei 2010, p. 6)- werd in een arrest van 12 december 2007 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Gelet op het gezag van gewijsde van dit arrest, staat de ongeloofwaardigheid van deze problemen vast, en is de bevoegdheid van de Raad in het kader van huidig beroep beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen door verzoeker aangevoerd in het kader van zijn tweede en huidige asielaanvraag, zijnde de krant "Vesti Gor", een protocol van huiszoeking, een convocatie, een rijbewijs en een huwelijksakte, en de afweging ervan tegen de juridisch vaststaande motieven uit de eerste asielaanvraag.

Voormelde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van voornoemde problemen niet herstellen.

Immers, uit de bestreden blijkt dat wat het opsporingsbericht betreft, er in de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt geen sprake is van dergelijk bericht in de krant "Vesti Gor".

De Raad neemt de inhoud van dit antwoorddocument aan.

In zoverre de door verzoeker bijgebrachte informatie strijdt met voormelde inhoud, dient de voorkeur te worden gegeven aan het Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar, boven de door verzoeker neergelegde krant.

Bovendien wijst de Raad er op dat de hij in zijn arrest van 12 december 2007 reeds geoordeeld heeft dat "zelfs al zou de krant waarin het bewuste opsporingsbericht zou zijn verschenen, nu zijn neergelegd nu zijn neergelegd bij de Raad van State, hiermee geen afbreuk wordt gedaan aan de informatie waarop de Commissaris-generaal zich heeft gesteund om vast te stellen dat het opsporingsbericht waarvan sprake nooit is verschenen in de krant waarnaar verzoekers echtgenoot -en nu dus ook verzoeker- heeft verwezen".

Op basis van bedoelde informatie kan dan ook niet besloten worden dat het bijgebracht exemplaar van de beweerde "originale" krant "Vesti Gor" van 17 maart 2006 van die aard is om de echtheid van de reeds voorgelegde kopie ervan te herstellen.

Daarenboven, op de opmerking van verzoeker dat de commissaris-generaal de volgens hem originele krant "Vesti Gor" van 17 maart 2006 niet zomaar zonder verder onderzoek naast zich kan neerleggen, antwoordt verweerder terecht dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om de status van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

Aangaande de stelling van verzoeker dat "Het is bovendien al te gemakkelijk de authenticiteit van de overige documenten in twijfel te trekken op basis van het vermoeden dat verzoeker een vals opsporingsbericht zou hebben bijgebracht", wijst de Raad er op dat aan voornoemde documenten, met name een convocatie en een protocol van huiszoeking, niet om die reden bewijswaarde wordt onzegd.

Verzoeker repliceert aldus naast de kwestie; de redenen worden in de bestreden beslissing vermeld en verzoeker gaat aan deze vaststellingen voorbij. Bijgevolg blijven deze argumenten van de aangevochten beslissing gehandhaafd.

De Raad stelt aldus vast dat de commissaris-generaal zijn beslissing op een zorgvuldige wijze heeft voorbereid en gestoeld heeft op een correcte feitenvinding.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker werd opgeroepen voor een verhoor, dat hij tijdens dit verhoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, en dat het verhoor plaatsvond met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is. Het zorgvuldigheidsbeginsel werd aldus niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat er geen wezenlijke elementen ontbreken die hem verhinderen over het beroep te kunnen oordelen.

Er is derhalve geen reden om, zoals in het verzoekschrift gevraagd, de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De Raad besluit dat verzoeker er niet in slaagt nieuwe elementen aan te brengen die zijn geloofwaardigheid herstellen en schaaft zich achter de bestreden beslissing.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

3.4. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij laat gelden dat er sprake is van willekeurig geweld in Dagestan -wat volgens hem (zie verzoekschrift, p. 6) erkend werd door de commissaris-generaal- en verwijst in dit verband naar een internetartikel van 2 april 2010.

Ook haalt verzoeker rechtspraak aan van de Raad waarin zou geoordeeld zijn dat het voldoende is aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land en dat het niet noodzakelijk is dat er een groot aantal burgerslachtoffers vallen vooraleer er subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beperkt tot een loutere verwijzing naar zijn asielrelaas. Aangezien dit relaas geen geloofwaardigheid verdient, kan het evenmin de basis vormen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2, a. en b. van de voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepaling.

Aangaande de toepassing van art. 48/4, §2 c. van voormelde wet van 15 december 1980 blijkt volgens de Raad terecht uit de informatie die de commissaris-generaal toegevoegd heeft aan het administratief dossier, dat niet kan gesteld worden dat er in Dagestan een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980. De bewering van verzoeker dat de commissaris-generaal erkent dat er wel sprake is van willekeurig geweld is, onjuist.

Verzoeker slaagt er niet in deze informatie te weerleggen; de Raad stelt immers vast dat het internetartikel MO "FAQ: Aanslagen in Moskou en problemen in de Kaukasus" van 2 april 2010 waarnaar verzoeker verwijst, handelt over zelfmoordaanslagen, onder andere over die op de Moskouse metrostations, doch dat nergens blijkt uit voornoemd artikel dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van art.48/4, §2 c. van de voormelde wet.

De Raad onderstreept ten slotte dat de door verzoeker aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft in de continentale rechtstraditie.

Derhalve kan aan verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, niet worden toegekend."

3.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE